

Lesznek olvasóink között, kik még visszaemlékeznek azon elég keserű viszálykodásra, mely lapunk megjelenését megelőzőleg és még valamivel azután is részint hazai, részint külföldi szaklapokban az egyesület és

e lapok szerkesztősege, nevezetesen pedig annak egyik része között folyt.

E tisztelt olvasóink méltán némi meglepetéssel fogadandják azon hirt, mikép az „Erdőszereti Lapok” 1864-ben mint a föntnevezett egyesület közlönye mutatják be magukat a t. közönségnek.

E lépésünket megmagyarázni és illetőleg igazolni óhajtván irtuk a következő sorokat.

Mi mindég azon nézetben voltunk, hogy oly egyesület, mely az ország nagyobb birtokosainak egyik életkérdésé vált érdekét akarja képviselni, előmozdítani; mely szakbeli ismereteit az ország erdőszeretének fölvirágoztatására kívánja fölhasználni; mely a nemzetgazdászati egyik főágának és annak munkás osztályának elismerést és illő állást akar kívívni; mind erre pedig csak az ország erdőbirtokosainak hathatós közreműködése, illetőleg pártolása mellett képes: hogy az ily egyesület csak úgy számíthat biztos és tartós sikerre, ha legelőször is azon nyelven beszél, melyet főállásának leghatalmasabb tényezői, az erdőbirtokosok, nem csak legjobban értenek, de mint édes anyai nyelvüket kegyelettel ápolni megszoktak, és szeretnek is.

Mi tehát csekély erőnkhez és tehetségünkhöz képest azon időt, mely a szabad szót nyomasztó bilincseiből fölszabadította, arra használtuk föl, hogy az egyesületet a magyar irány, és az erdőszereti tudomány magyarosítása, első sorban pedig az erdőszereti szaklap magyar nyelven való kiadása mellözhetlen szükségességéről meggyőzzük; mit ha nem lehetne – a főnálló, akkoriban nagyrészt idegen irányú, csekély népszerűségnek örvendett egyesület mellé egy testben lélekben magyart állítani indítványoztunk.

Gyöngye szavunk eredménytelenül hangzott el és indítványunkat a körülmények súlya agyon szorította.

Igy nem maradván egyéb hátra, jobb jö-

ERDŐSZERETI LAPOK

a Magyar Erdőszeretegyet Közlönye.

Harmadik évfolyam I. füzet Januáriu 1864.

Az „Erdőszereti Lapok” az Országos Magyar Erdőszeretegyet közlönyévé váltak.

vő reménye fejében megkísértettük tenni azt, a mi elszigetelt egyéni erőnköt telt, és az erdőszereti magyar irodalom utját némikép megtörni, egyengetni óhajtván, önállóság az első magyar erdőszereti szaklap megindítását kockáztattuk, mely minden hiányai mellett is a nemzetben lelkes szószóllókra, meleg pártfogásra talált, a mit mi ismét megfeszített tevékenységgel és minden méltányos kívárat lehető figyelembe vételével viszonzni iparkodtunk.

A mi azonban gyöngye szavunknak nem sikerült, azt azóta megérlette az idő – s az ő szelleme ellenállhatatlan hatalmának engedve, az egyesület azon ösvényre tért, melyen ha tovább is halad, céljai elérését bizton remélheti.

Az egyesület élén jelenleg főtekinetlyű magyar családjaink egyikének sarjadékát, ő főméltóságát, a reménydús fiatal Herczeg Esterházy Pált látjuk az ügyért lelkesülve

működni. Mellette hatalmas oszlopokként ő Méltóságát a hazafiúi érzelmű ifjú Gróf Pálffy Istvánt és az erdőszereti tudományok egyik elismert főtekinetlyét, Wessely József urat, az államvasutársulat érdeinek és uradalmainak

főfelügyelőjét szemléljük; körülvéve az egyesület e mélyen tisztelt fejeit oly választmányi tagok által, melyek legnagyobbbrészt édes hazánk buzgó fiai, és a hon érdekeinek e részben is mindég éber őrei.

Ily szerencsés körülmények közt, melyek – úgy látszik nekünk, az egyesület magyar irányát tökéletesen biztosítják és így az összes tagok tevékenységének sikerét is, hazafiúi kötelességünknek tartottuk, az egyesület ismételt fölszólításának engedni és egyéni erőnköt a közczélnak szentelve az Országos Magyar Erdőszereti Egyesület közlönyévé válni. Eddigi előfizetőink, a kik még nem lennének az egyesület tagjai, lapunk ez átalakulása által mit sem vesztek, miután havonként az ígért két nyomott ívnyi értekezéseket, melyek tartalma anyagára és irányára nézve tökéletes szabadságot szerződésileg biztosítottuk magunknak, nem csak úgy fogják kapni, mint eddig, hanem azon kívül az egyesület működését illető és azután lapunk kiadását illető részét képező minden tárgyalásokat is, melyekből e testület céljai, irányára felől teljes tudomást meríthetvén, ha látni fogják, hogy e cél, ez irány – édes mindnyájunké, a választott eszközök ellen sem lehétvén kifogás, bizonyára szaporítani fogják sorainkat.

Magunknak tartozunk vele, kimondani még azt is, hogy lapunknak bővített címéből reánk semminemű anyagi haszon sem háramlik.

Erdőszeretegyeti közlemények.

A magyar erdőszereti egylet m. 1866. é. decz. 9-én tartott választmányi ülésének jegyzőkönyve.

Jelenvoltak: Gróf Pálffy István alelnök, Gervay Nándor, Barta Béla, Wagner Károly választmányi tagok, egyleti tag Brenner Miklós és egyleti titkár Bedő Albert.

Az utóbbi közgyűlés óta történt egyleti

ügyvezetésről szóló titkári jelentés felolvasatván, a választmány nevében a közgyűlés elébe leendő terjesztés alá bocsátott.

A m. é. nov. 4-én tartott választmányi ülés óta az egyesület tagjaiul a mai napig a következő t. cz. urak jelentkeztek: Hideghéthy Antal, Bérczy Károly, Olgyay Zsigmond, Balás Árpád, Kende Kanut, Tisza László, Szentkirályi Albert, Tisza Lajos, Meiercsak Márton, Kállai Béni, Prugberger József, Szumrák Frigyes, Németh Samu, Ragályi Ferdinánd, Losonczy Dénes, Pap Lajos, Csiky Sándor, Pétery József, Belházy Emil, Balás Vincze, Ruttner Antal, Roller Adolf, Sporzon Pál, Novák József, Ujházy Dénes, Landerer Arthur.

Említett urak a választmány által az egyesület tagjaiul felvételén, a közgyűlésnek bejelentettek.

Ezzel a jegyzőkönyv bezáratott.

A magyar erdészeti egyesület 1866. é. decz. 9-én Pesten a gazdasági egyesület „Köztelkén” tartott rendkívüli közgyűlésének jegyzőkönyve.

Jelenvoltak: Gróf Pálffy István alelnök, Lónyai Gábor tiszteletbeli tag, ügyvezető Bérczy Károly, királyi biztos Kada Mihály, választmányi tagok Barta Béla, Gervay Nándor, Wagner Károly, – rendes tagok Brenner Miklós, Divald Adolf, Haske Emil, Ivánka Zsigmond, Inkey József, Kalkánt Jakab, Kádár István, gróf Keglevich Béla, Korizmicz László, Krug József, Loósz József, Prindl András, Piller Gedeon, Strobel János, Sporzon Pál, Szentkirályi Albert, Tisza László, Tisza Lajos, Gombossy János, Hideghéthy Antal, Olgyay Zsigmond, Balás Árpád, Kende Kanut, Meiercsak Márton, Hindy Árpád, Kállay Béni, Prugberger József, Szumrák Frigyes, Németh Samu, Ragályi Ferdinánd, Losonczy Dénes, Pap Lajos, Roller Adolf, Csiky Sándor, Gubody Sándor, Berzeviczy Tivadar és egyleti titkár Bedő Albert.

Alelnök gróf Pálffy István ô méltósága megnyitó beszédében kiemeli, hogy az igazgató választmány midôn a jelen rendkívüli közgyűlés megtartásának székhelyül Pest városát választá, azon czélt hívé némileg elérhetni, melylyel az egyesület által képviselt hazai erdészet ügyének minél kedvezőbb lendület adható. – Üdvözlí a résztvevőket megjelenésükért s az orsz. gazd. egyesületnek az erdészeti egyesület nevében köszönetet szavaz azn szívessegeért, hogy a mai gyűlésre termét átengedte; tek. Kada Mihály urat, Pest fővárosának tanácsosát mint kiküldött királyi biztost a tagoknak bemutatván, a gyűlést megnyitottnak nyilvánítja és idő megnyerése tekintetéből az újjá alakí-

tandó igazgató választmány megválasztásánál a szavazatjegyek beszédére Tisza László mint elnök, Szentkirályi Albert és Gervay Nándor urak személyében bizottmányt nevez ki. Ezután a titkárt az utolsó közgyűlés óta történt egyleti ügyvezetésről szóló következő jelentés felolvasásával bizza meg:

Jelentés a magyar erdészeti egyesületnek az 1865-ik év szeptember 18-án Bazinban tartott utóbbi közgyűlése óta történt ügyvezetéséről.

I. Egyesületünknek azon gyűlés idején 4 alapító, 17 tiszteletbeli és 782 rendes tagja volt. Az alapító és tiszteletbeli tagok száma ma is ugyanaz, mint akkor, a rendes tagoké azonban, miután 16 új tag vétetett fel, de 48 részint meghalt vagy lakhelye nem tudatik, részint pedig kilépett, 755-re szállt.

II. A pénztári viszonyokat és az egyesület működését illetőleg az idő rövidségéhez mérten következő tudósítás tehető.

Az 1865-ik évben az alább megnevezendő czimek alatt

Bevételtett:	
négy darab földtehermentesítési kötvényben	410 ft.
tagsági díjakból	2388 ft.
Rendesen befolyó önkéntes adományokból	97 ft.
bizonytalan felülfizetésekből	50 ft. 35 kr.
hátralékok törlesztéséből	427 ft. 8 kr.
oklevél díjakból	37 ft.
az 1866-ik évre előlegesen fizetett díjakból	63 ft.
beváltott szelvényekért	20 ft. 76 kr.
eladott füzetekért és rendkívüliekből	36 ft. 90 kr.
Az 1865. év végével hátralékban maradt tagsági díjak összege a bevételek rovata alá jegyeztetvén	4275 ft. 13 kr.
a bevételek összege	7805 ft. 22 kr.

Kiadatott:	
szerkesztőségi költségekre	1312 ft. 30 kr.
posta díjakra	290 ft. 87 kr.
fizetések és járulékokra	855 ft. –
irodai költségekre	81 ft. 83 kr.
szállásbérre	118 ft. 50 kr.
napi díjak és utazási költségekre	35 ft. 1 kr.
rendkívüliekre (butorvásárlással)	237 ft. 24 kr.
Az 1865. évi tagsági díjak összegébe beszámított olyan fizetések, melyek az 1864. évi bevételekbe beszámítottak	170 ft.

Az 1865. év végével hátralékban maradt tagsági díjak szintén a kiadás alá is jegyeztetvén
a kiadások összege 7369 ft. 97 kr.

Ezek szerint a bevételek s kiadások összegét egymáshoz viszonyítva az 1865-ik év bezártával 435 ft. 24. krnyi többlet mutatkozott; mely összegből az egyesület akkori titkára t. Brenner Miklós ur utódának 410 forintot szolgáltatván által, ezért az egyesületnek irányában 25 ft. 24 krnyi követelése marad fenn; továbbá kifogás alá veszi a számadás megvizsgálását végrehajtott bizottmány a pénztári napló 1, 6, 7 és 8. pontjai alatti kiadásokat, melyek szerint az egyesület 1864. évi titkárának t. Rowland Vilmos úrnak az egyesület részéről kifizethetőnek ítélte 128 ft. 90 kr. helyett valóságban 148 ft. 22 kr. fizettetett ki, miért e részéről az egyesület pénztárának szinte 20 ft. 32 kr. fizetendő vissza.

Az MEE 1866. december 9-én megtartott közgyűlésének jegyzőkönyvéhez a következőket szeretném hozzáfűzni. A különböző évfordulókhoz tartott ünnepi beszédeknek mindig lekirácsológ emlékeztek meg arról, hogy az OEE az átalakulásnál csak kb. 100 Ft készpénzt vett át az MEE-től. Amint az MEE 1866-os közgyűlésének költségvetéséből kitűnik, fennállott egy tagdíjbérlék is 4275 Ft 13 kr. értékben. Ha az egyesület két volt titkárának, Rowland Vilmosnak és Brenner Miklósnak felmentést csak akkor ad, ha tartozásukat az egyesülettel szemben rendezik (lásd a költségvetés alatt lévő szöveget), akkor valószínű, hogy a tagdíjbérlékek is be lettek hajtvva, mivel a tagság száma a következő közgyűlésig nem változott. (Leipold Árpád)

A közlött számadások alapján a választmány az 1865-ik évben volt titkárnak t. Brenner Miklós urnak a közgyűlésileg megadható absolutoriumot csak azon esetben véleményezi megadni, ha a fent érintett követelést kiegyenlítettett.

Az egyesület székhelyén az utóbbi közgyűlés óta 7 választmányi ülés tartatott. Ezen gyűlések tárgyai voltak az alapszabályok értelmében a folyó időszaki teendők mellett a mult bécsi kiállítást illető intézkedések megtétele, továbbá a megürit titkári hivatal betöltése és azon erdőgazdasági kérdések megállapítása, melyek a Losoncz városában megtartani szándékolt gyűlésen tárgyalás alá voltak veendők, a fent közlött számadások megvizsgálása s összeállítás, és végül a n. m. mg kir. helytartótanács felszólítása folytán két erdészeti szakvélemény közlése; egyik Kassa szab. kir. város erdei rendezésére nézve, és a másik Menyhárd és Leibicz szepességi városok erdei perének tárgyában.

Hogy az egyesület ez évi működése ennyire rövid keretbe vala foglalható, erre kétségtelenül nagy befolyással voltak azon rend-

kivüli viszonyok, melyek a választmány székhelyén a köztudat szerint történtek, legfőképp pedig, hogy az egyesület ez idő alatt az elnököt nélkülözte.

A közgyűlés e jelentést tudomásul veszi.

A tárgysorozat szerint a jövő évi költségvetés megállapítására kerülve a sor, Barta Béla ur felemlíti, hogy a jövő egyleti év költségvetése véleménye szerint nemkevésbé függhet attól, ha valjon a tárgysorozat 6-ik pontjának tárgyalása alkalmával az egylet céljai előmozdítására nem tettenek-e oly indítványok, melyek elfogadásával aztán a költségvetés is változás alá lenne veendő.

A közgyűlés e véleményt osztja és a költségvetés megalapítását a tárgysorozat 6-ik pontjának tárgyalása után határozza felvenni.

A közelebbi közgyűlés helyének és idejének meghatározása tárgyalatván, Barta B. ur indítványozza, hogy miután a folyó évben meg nem tartott közgyűlés is Losonc városába volt kitűzve, és az egyesület mostanáig az ország azon részében még nem is tartott gyűlést, s mert Losonc szab. kir. város és a méltóságos Szentiványi-család részéről az egyesület elfogadására barátságos vendégszeretet ajánlatot fűl, ezért a jövő évi közgyűlés Losoncra volna megtartandó.

A közgyűlés az indítványt elfogadja és ezzel kapcsolatban az országos gazdasági egyesület kiküldött bizottmánya által készített erdészeti törvényjavaslat leendő tárgyalását a tárgysorozatban felvenni határozza.

Hideghéthy Antal a közgyűlés megtartási idejére nézve megemlíti, mikép kívánatos volna azt akként kitűzni, hogy a magyar orvosok s természetvizsgálóknak Rimaszombatban tartandó gyűléseivel ne tartassék ugyanazon napokon, sőt olyképen véli annak napjait meghatározni, hogy az, ki egyiken részt vett, a másikon is megjelenhessék.

A közgyűlés e czélszerű és kívánatos intézkedés elfogadását is kimondja, megbizván az igazgató választmányt, hogy a gyűlés idejének meghatározásánál e körülményre különös tekintettel legyen. Az egyleti tagoknak a gyűlésekben lehető minél nagyobb résztvehetőség érdekében Divald Adolf ur indítványozza, hogy a vasuti társulatoktól, valamint a duna-gőzhajózási társulattól is engedendő mérsékelt szállítási díjakra szóló jegyek jövőre nézve ne csak azon tagoknak szolgáltatassanak ki, a kik ez iránt az egyesülethez fordulnak, hanem az egylet minden tagjának a maga idejében előre küldessenek meg, hogy így azok minél számosabb részről igénybe vehetése megkönnyíthessék.

A közgyűlés ez indítványt jövőre követendő határozattal mondja ki.

Ezek után a választások eredményének közléséig a gyűlés felfüggesztetik.

A választók szavazatjegyei átvizsgálatván, a bizottmány elnöke Tisza László ur az egyleti igazgatóság általános szótöbbséggel történt következő megválasztását tudatja:

Elnök: gróf Keglevich Béla	38 szavazattal
1-ső alelnök gróf Pálffy István	38 "
2-od „ Vágner Károly	38 "
Választmányi tagok:	
Piller Gedeon	38 szav.
Gervay Nándor	37 szav.
Bérczy Károly	37 "
Hideghéthy Antal	38 "
Németh Samu	25 "
Inkey József	38 "
Gróf Zichy Nep. János	38 "
Prindl András	38 "
Tisza Lajos	37 "
Divald Adolf	36 "
Barta Béla	39 "
Haske Emil	37 "

A közgyűlés által nagyságos Korizmicz László, Hajós József és Szathmári Károly urak az erdészeti téren szerzett hazafias érdemeikért az egyesület tiszteletbeli tagjainak választatnak.

Alelnök gróf Pálffy István az egyesület nevében elnök gróf Keglevich Béla ő méltóságát a választás elfogadására és az elnöki széket elfoglalására kéri fel.

Ő méltósága e választást megköszönvén, meleg szavakban tudatja, hogy a mennyiben az egyesület céljai előmozdítására saját részéről közrehatat s hazai erdésztünk ügyének segélyére lehet, kész a közkívánnatnak engedni, mely nyilatkozatot a közgyűlés általános éljenzéssel fogadja.

Az egyleti czélok előmozdítására teendő javaslatokra kerülve sor, elnök ő méltósága Divald Adolfnak enged szót, ki is véleményét és nézeteit következőleg adja elő:

Tisztelt gyűlekezet!

Ha több mint ezer – még pedig legnagyobbára értelmes, mivel, jóakaratu ember összeáll, és bizonyos czélok elérhetése miatt 15 álló esztendőn át pénzt és időt költ, – fárad és buzgólkodik a nélkül, hogy megfelelő eredményt tudna felmutatni; ez oly tünemény, mely az érdeklett gondolkozót pillanatnyi megállapodásra készíteni igen is alkalmas, hogy letörülve homlokáról a munka verejtékét, mielőtt utját folytatná, újabb vizsgálat alá bocsássa ugy a kitűzött czélt, valamint a módokat is, melyek annak elérhetésére választattak. – És ily lehangozó esettel szemben, bocsánatot reménylek, midőn a t. gyűlekezet becses idejét és figyelmét igénybe venni bátorkodom, hogy egyesületünk eddigi működésének csekély

eredményére utalva, az alapszabályok természetes sorrendjében felemlítem

1) azoknak némi részt az elérhetőség határán tulterjeszkedő céljait, és taglaltam

2) azon eszközök némelyeinek hiányosságát, melyekkel az e czélok elérésében fáradozott; végül pedig, hogy a t. gyűlekezet nagyrebcsült tagjait üdvös eszmecserére kérjem s oly utak végleges megállapítására, melyek az eddigieknél sikerdusabb eredményre vezetni alkalmasabbak; – melyeket én hazai erdésztünk felvirágzásának érdekében buzgón óhajtani tudok, és elszigelettségem szűkkörü láthatárán fel-felvillogni is láttam, de – hogy felismertem-e tisztán és elfogulatlanul, állítani nem – a t. gyűlekezet bölcs eldöntésére bízni azonban igen is bátorkodom.

Az egyesület célja az országos erdőgazdaságnak minden irányban való fejlesztésében s az erdészeti irodalomnak általában, különösen pedig a magyarnak előmozdításában állott.

A kitűzött czél eléggé magasztos, hogy ne csak a vezérek, de a legutolsó közember kebelét is átmelegíteni, a tagok mindenikét tette lelkesíteni képes legyen.

Attól tartok azonban, hogy nevezetesen az irodalmat illetőleg többet markolt az egyesület, mint a mennyit az megbírhát.

Eddigi működésében az ugyanis oly apához hasonlított, ki a családtagok összeműködése által szerzett vagyont közczélok előmozdítására általában, különösen pedig a család föntartására szánta, de az idők folyamában az egész összeget a nélkül is pompás középületek jelentéktelen diszítésére fordította, nejét és gyermekeit ellenben koplalni, nyomorogni, éhen halni engedé.

Tizenöt évi főnállása folytában az egyesület németajku erdésziskolák alapítása körül fáradozott s a tagok évi járulékaiból folyt eddigi összes jövedelem legnagyobb részét oly folyóirat föntartására fordította, melyet a német irodalom sem fogadott el gyöngynek s mely annak belbecsét és terjedelmét legfeljebb annyival emelhetette, a mennyivel a tenger színét egy-egy beléhulló csöppecske képes.

Az alatt pedig az egyesület pénztárából az erdészeti magyarirodalom előmozdítására de még egy árva garasocska sem került, sőt ha feladatomból tarthatnám a feledés fátyolával letakart multakról megemlékezni, még többet és még gyászosabbat kellene elmondanom.

Igy azonban csak a jövő felé pillantván, azon hitet bátorkodom vallani, miszerint az egyesület föladata annál kevésbé lehet a világirodalmat idegen nyelvű kiadványokra szánt áldozatokkal gyarapítani, a mennyivel bizonyosabb, hogy az erd. magy. iroda-

lom előmozdítását sürgetve, teljes ereje leendő igénybe véve, ha e részt szerényebben – az erdészeti tudományok magyar nyelven való művelésének tüzi ki lobogóját.

Félre értene, a ki hinné azon „Erdészeti Lapok” pártfogását elérni, a melynek én is egyik szerény munkatársa vagyok. Az említett folyóirat 5 éve hogy az egyesület pártfogása nélkül fenáll, s azt igénybe venni annak vállalkozói a jövőben sem óhajtják. De balul ítélne meg az is, a ki föntebbi indítványomat a német nyelv vagy a német tudományosság gyűlöletének tulajdonítaná. – Mert éppen ellenkezőleg: a mennyire a tudományban csakugyan első rangú hatalmat tiszteletek, annyira tudom, miszerint e hatalomnak az erdészeten rejelő része nem a mi birtokunkban, de nevezetesen és majdnem kizárólag a németek kezében fekszik.

Egy század roppant irodalmának óriási vívmányaival – néhány év keserves erőlködéseinek gyarló törpeségeit tudjuk szembe állítani, s a mit szomszédjainknál a szükség általános érzete teremtett és a hatalom kegyeletes ápolása nagygyá növelt, annak itt mint valami bűnnek csak úgy suttyomban és majdnem rettegve kellett megjelenie, hogy a hazafiáldozat verejtékjével üdítgetve gyöngye gyökeret verhesse.

Az említett irodalomóriást tehát nem gyűlölni, vagy megvetni, de magunkhoz csábitgatni, őt nemzetünk erőltet, annyira édes zengzetű nyelvére tanítani s erdeinknek a külföld előtt még ismeretlen balzsamsöppjeivel izmosabbá növelni – ez legyen feladatunk, melyen egyesek ereje hatástalanul vérzik el, de melyet százan, ezren vállvetett erővel megoldani képesek. – S ennek megoldását minden rendelkezésére álló eszközökkel megkísérteni, előmozdítani, nevezetesen a magát 15 év óta magyarnak nevezett erdészegyesület becsületbeli, elodázhatalanná vált kötelessége s egyszersmind további sikeres fenállhatásának életkérdése.

Céljaink elérésére az egyesület többnemű eszközöket és módokat állapított meg s ezek némelyeire nézve bátorodom oly változtatásokat indítványozni, melyeknél fogva csekély nézetem szerint a cél elérése könnyítve s inkább biztosítva leendene mint jelenleg.

Ügyei vezetését az egyesület választmányra bízta, akkép intézkedvén, hogy a titkáron kívül annak összes tagjai tiszteltből anyagi jutalom nélkül működjenek.

S ez intézkedésnek nem megváltoztatását, de olynemű kiegészítését vélném eszközöndőnek, melynél fogva az elnök és az alelnökök, meg a választmányi tagok ugyan

nem díjaztatnának, de közülök azoknak, a kik azt igénybe venni óhajtanák, választmányi vagy egyesületi gyűlések és egyéb célok érdekében tett utazási vagy másnemű költségeik esetről esetre megtéríttetnének.

Első pillanatra ez intézkedés fontossága talán nem tűnik fel egész nagyságában, de az egyesület körül tett 15 évi észleletek annak szükségességéről minden figyelőt meggyőzhetek.

Tudjuk, miként szakértőink legnagyobb része munkás, de szegény emberekből áll, a kiknek erszényök nem bír meg évenként egy vagy több utazást a nélkül, hogy az által a család pénzügyi viszonyai zavarba ne ejtessenek. – Ennek általános érzete a választmányi tagok megválasztása körül is nyilvánult, miután az rendesen és nagyobbára oly tagokra esett, kiknek lakhelye az egyesület székhelyén, vagy ahoz lehető közel volt.

Hogy ekép egyesek anyagi érdeke gyakran az egyesület rovására kiméltetett, magában érthető. A mennyiben pedig a távolabb és elszórtan lakó erdészeti országos tekintélyek erre való tekintet nélkül meg is választattak, úgy azok legtöbb esetben elegendő ürügyet találtak az elmaradásra; gyakran álszégnyből be nem vallott okuk azonban rendesen az volt, hogy jövedelmikkel nem arányos áldozatokat hozni nem tartották, a minthogy nem is tarthatták kötelességüknek. Ennélfogva pedig az egyesület ügyeinek sorsa nem a közbizalom által megjelölt 12 férfiú, – nem mindig a választmány legjelesebb, legszakértőbb tagjai bölcs intézkedésére, de azok közül három négynek volt önkényére bízva, a kik történetesen az egyesület székhelyén tartózkodtak.

A meg nem térített költségeskedés volt oka annak is, hogy a nagygyűlések mostanság szintén csekély részvétnak örvendhetek; hogy azok többnyire csak a közelebb lakók számára szolgáltak a találkozás kedves alkalmául, hogy a tárgyalásokban kevés tag vett érdemleges részt, s hogy azok a közérdek kívánta sokoldalú élénkségre nem vergődhetek, gyakorlati eredményre nem vezethettek.

Tudom ugyan, hogy az egyesület minden egyes tagnak, ki a nagygyűlést meglátogatja, ebbeli költségeit nem térítheti meg, de azon reményben, miszerint új életre kelő s a nemzet igényeit minden illető irányban kielégíteni törekvendő egyesületbe t. erdőbirtokosaink legnagyobb része alapító tagul fog belépni, az igazgató választmány főadatául tartanám odahatni, hogy mindegyikük az évi nagygyűlésre legalább egy szakértőt küldjön önköltségén saját hivatalnokai közül, s ezt, a birtokost

legközelebb érdeklő erdészeti ügyekről való értekezésre s az eredmény fölötti utólagos jelentéstételre kötelezze.

Igy azután e gyűlések az erdőbirtokosokra és erdőgazdaságunkra nézve közvetlenebb értékkel bírnának; oda a haza minden részeiből valódi szükségek kielégítése céljából gyűlnének a szakértők; az erdőgazdaság általános kívánalmái, az erdőtervények hiányosságai vagy egyoldalú végrehajtásuk köztudomásul jutnának, az elvont értekezések mellett, a tárgyalásokat közvetlenül a gyakorlati élet valódi eseteire alapított viták élénkítenék, s az egyesületre nézve igen könnyítve volna az erdőbirtok és a kormány közötti közvetítő szerep, melyre azt első sorban hivatottnak hiszem tarthatni.

Végül hozzá kell még szólanom az alapszabályok 9-ik cikkelyéhez, melynél fogva az egyesület igazgatósága székhelyül Pozsonyt választotta.

Én ez intézkedés valódi indokait nem ismerem és kutatni sem akarom, de nem mellőzhetem azon meggyőződésemet ki nyilatkoztatni, miszerint oly egyesület, mely a magyar nemzet fő birtokosainak elsőrangú érdekei egyikét óhajta képviselni, – s melynek, hogy céljait elérhesse, virágzó állapotra vergődve sikeresen működhessek, a nemzet rokonszenvére s a hazai közvélemény hathatós pártfogására kell támaszkodhatnia, – nem cselekszik ildomosan, ha az ország valami határvárosában huzza meg magát, a helyett, hogy a magyar művelődés központján, a napi sajtó argusszemei üdvös árnyában ütné föl sátorát.

Én tehát nemcsak kíváncsúnak, de az egyesület létkérdései legfőbbikének tartom, hogy annak igazgató választmányja székhelyét lehető legelőbb Pozsonyból Pestre áttegye:

1) mert az egyesületnek egyik fő célja lévén az erdészeti magyar irodalom előmozdítása, szükséges, mikép az a tudományos nemzeti műveltség forrásaihoz mennél közelebb vonuljon, hogy azokból mindenkor bőven és könnyen merithessen;

2) mert tiszta szándékaival az egyesületnek nincs oka a magyar sajtó éber ellenőrzésétől tartania, annak támogatására ellenben nélkülözhetetlen szüksége van, ezt pedig Pesten székelve: aránytalanul könnyebben érheti el, mint egyébként, miután így nyilvános mozzanatainak bármelyike is a sajtó közvetlen tudomására esnék, s ez azt figyelembe venni egykönnyen el sem mulaszthatná;

3) Pestet erdőbirtokosaink is gyakrabban és szívesebben látogatják mint Pozsonyt, s így a választmány tanácsát mindenféle erdészeti ügyben sokkal könnyeb-

ben használhatnák; annak gyűlésezeiben alkalmilag részt vehetvén, ismét szorosabban fűződne az egyesület érdekeihez;

4) a szakértők is többször és számosabban fordulnak meg Pesten mint Pozsonyban;

5) Pest az ország középpontja lévén, a választmányi tagok is könnyebben gyűlhetnek oda az ország minden részeiből, és

6) a magyarok Istenébe vetett hitünkre támaszkodva reméljük, hogy idővel kormányunk is állandóan sokkal közelebb leend Pesthez mint Pozsonyhoz; az egyesület sikeres működése pedig megkívánja, miszerint országunk kormányával az minden időben könnyen érintkezessék. Nekie általános erdőgazdasági ügyekben gyakran kérelmekkel, javaslatokkal kell a kormányhoz járulnia, s annak keze ügyében lennie, ha az viszont erdészeti ügyekben véleményét kérni szükségesnek látná.

Összefoglalva már most az eddig mondotakat, a t. gyűlékezett kért bátorodom, méltóztassék az alapszabályok némi megváltoztatásának szükségét bevallani, s ez esetben az előadottak nyomán a módosított alapszabályok általam előterjesztendő tervezetét tárgyalni, hogy azok véglegesen megállapítva, a legfelsőbb megerősítés mielőbbi kieszközölése után az egyesület új alapokra fektetett működése életvidorán megindulhasson, és azon erélyes, ügybuzgó és szakavatott hazafi bölcs vezetése mellett, kiben jelenleg elnökünket tisztelhetni van szerencsénk, a hazai intézetek között céljai nagyságához mért, és a hon jobbainak becsülésére méltó helyet foglalhasson. (Éljenezés.)

Elnök ő méltósága a közlött indítványokhoz még hozzá adandónak véli, hogy valamint külországokban s nevezetesen Angolhonban a hasonrszervezetű egyesületek alapszabályaiban mindig kifejezve van, hogy „az egyesület semmi nemű politikai kérdések taglalásába nem bocsátkozik” úgy ez az erdészeti egyesület alapszabályaiban is mondassék ki: elfogadtatott.

Ezután Barta Béla szól, s az egylet eddigi irányának s működésének méltányos megítélhetése tekintetéből annak keletkezési és működési történelmét Divald indítványaihoz csatlakozván, következőleg adja elő:

Tisztelt közgyűlés!

Azon szándékkal jöttünk itt Pesten össze, hogy az erdészeti egyletet a haza igényei s az érvényre emelkedni törekvő viszonyok kívánalmaihoz képest átalakítsuk. Helyesen történt tehát, hogy Divald Adolf ur, kinek érdemei a magyar erdészet körül általános elismerést vívtak ki, az erdészeti egylet eddigi irányát s tevékenységét éles taglalat alá vette; mert a létező állapotok ismerete első feltétele a javításnak.

Én nézetét végeredményében osztom. Hiszen azon kevesek közé tartozom, kik a megrovott irány ellen az egyleti téren küzdöttünk, s hogy nem sikertelenül, tanusítja a mai eredmény.

Mindazáltal Divald Adolf ur beszédének kiegészítésül, s hogy a tisztelt közgyűlésnek alkalmat adjak arra, miszerint midőn az egylet multja fölött ítél, ne csak igazságos, hanem méltányos is legyen, szükségesnek találtam erre némely adatokat felhozni.

Ha valamely közintézet multját bíráljuk, szükségképpen vissza kell mennünk keletkezésének történetére. Mert ez takarja a forrást, melyből életere fakadt, s mert a folyam forrásának jellegét legalább kezdetben visszatükrözi; s csak is így érthetünk meg némely tüneményeket, mik különben rejtélyesek maradtak volna.

Engedje meg tehát a tisztelt közgyűlés, hogy az egyletnek különben is kevesek által ismert történetét rövid vonásokban vázolhassam.

Mint tudva van, az 1848-ki törvények szabaddá tették a földet, de a köztehervisést minden állampolgár kötelességévé. Az erdőtulajdonos, ki most már minden talpalatnyi földtől adózott, nem lehetett közömbös erdei birtoka iránt. Abból is jövedelmet kívánt, s e részben erdészeti személyzetéhez követeléssel állott elő. Az értelme sebb erdészek pedig, az iszonyuan elhanyagolt erdei gazdaszat emelésére irányzották figyelmüket. S midőn látnák, hogy az akkor időtájban Morva-, Csehországokban, Galicziában s Felső-Ausztriában keletkezett erdészegyletek működése folytán, mily hatalmas lendületet vett ama tartományokban az erdészeti ügy, következetesen azon gondolatra jöttek, hogy egy erdészeti egyletnek létrehozása nálunk is üdvös lenne. Szóval, az egylet alapításának eszméje gyökeret vert.

A kivitelnél eltértek a nézetek. Az erdészeti férfiak egy része gróf Königsegg Gusztáv és Smetáczek Ferencz urakkal élükön, a megerősödött cseh erdészeti egylethez kívántak csatlakozni, más részről Greiner, s Rowland urak önálló egylet alakításán működtek. Végre 1851. évi június 30-án Esztergomban a magyar erdészegylet ez első irány képviselőjének hozzájárultával önállóság megalakult. De úgy látszik, a csehekre támaszkodók hatálya meg nem szűnt, mert az 1852. évi szeptember 9–12-ig Pesten a nemzeti muzeumban tartott közgyűlésen a m. erdészeti egyletnek, a birodalmi egylethezi csatlakozása kimondatott.

Ime tisztelt közgyűlés, így alakult a magyar erdészeti egylet.

S hogy most Divald Adolf ur beszédjére visszatérjek, ha az egylet tevékenységét,

irányát méltányosan akarjuk megítélni, számításba kell vennünk az elemeket, melyekből az egylet alakult s a viszonyokat, melyek között működött. Ezek voltak a tényezők, s ezek eredménye a kifejtett tevékenység s a követett irány.

Itt van kezemben az egyleti tagok névsora; egy pillantást kell bele vetni, s meggyőződhetünk róla, hogy az egyleti tagok legnagyobb része a gyakorlati erdészek sorából került ki.

Már most, mint tudva van, a gyakorlati erdészeknek két osztályát lehet nálunk megkülönböztetni. Egy része az állam szolgálatában, a másik a magán birtokosokban van. Mind a két osztályról egyaránt elmondhatni, hogy azok nagyobb része nem a hazának szülöttje; idegen földről hozattak, költöztek hozzánk.

Az állam ugyanis akár a régi kamarai, akár az újabb miniszterialis rendszert tekintjük, az idegeneknek a belföldiek fölött az alkalmazásnál előnyt nyújtott, még pedig azon ürügy alatt, hogy a belföldiek nem bírnak a szükséges szakképzettséggel. Noha más oldalról arról sem gondoskodott kellőleg, hogy a kiképzésre alkalmat nyújtson. Hiszen ismeretes dolgot mondok, hogy p. o. a germanisált selmeczi erdészkademiának 1852. év körül az összes erdészeti tudományokra egyetlen egy tanára volt. (*Most is ugy van. Szerk.*)

A magán erdőtulajdonosoknál levő erdészek szinte idegenek sorából vétettek. Nem akarok senkit sérteni, tárgyilagosan szólok. Főuraink azon időkben az erdészen inkább a vadászt tekintették, és ha esetleg szolgálatukban volt valami kedvelt cseh vagy morva „Pixenspanner”-jük vagy „Leibjäger”-jük, miként e szolgálai hierarchia fokozatai szerint e személyek nevezetnek, uraik az erdészeti magasabb hivatalokra kinevezték őket. Sőt nem példátlan, hogy az istállóból is vétetett az erdészeti személyzet. A „Stallmeister”-ből lett „Waldmeister”, a „Stallbereiter”-ből lett „Waldbereiter”.

Azonban a gyakorlati erdészek e két osztálya abban különbözött egymástól, hogy az állam szolgálatában levők rendszeren több kevesebb szakképzettséggel bírtak, míg a magánosoknál alkalmazottak, – leszámítva a csakugyan található dicséretes kivételeket – ennek hiányában szenvedtek.

S ily elemekkel indult meg az erdészeti egylet.

A mi pedig a viszonyokat illeti, mik között működnie kellett, tudjuk, hogy azon időben a nemzetiség, alkotmányos érzelem, hazafiság: a politikai főbűnök közé soroltattak. Következőleg bármely egyesület csak ugy türegett meg, ha törekvéseiből a fenteb-

bi irányokat elhagyta, vagy azokat némi ildommal takarni tudta.

Tisztelt közgyűlés! azokban, miket eddig felhoztam, úgy hiszem, ki lett mutatva a Divald Adolf ur által kiemelt irány oka: s hogy az egyesület alkatelemeit tekintve, s a viszonyokat, kedvezőbb eredményeket fel sem mutathatott.

Mégis tisztelt közgyűlés! hálátlanok lennénk, ha el nem ismernék, miszerint az erdészegylet a hazai erdőgazdászat előmozdítására, némely állapotok javítására jótekingony befolyást is gyakorlott. De nem is lehetett ez másképp, mert oly férfiak, minők például a világirodalomban ismeretes Wesely, vagy a derék Greiner, Balasits, Rowland, Thieriot, Szajbéli sat., kik az egylet szellemi vezérei valának, az erdőgazdászat ügyének csak hasznos szolgálatot tehettek. A tulajdonképi pangás s tétlenség kora, ezen az általam tisztelettel említett szakférfiak visszavonulásával kezdődik.

Nem volt tehát egészen érdem nélkül az egylet multja, tevékenységéről kiadványai s évenként megtartott közgyűlései is tanuskodnak.

De még többet mondok, még pedig olyat, mi ellen tisztelt barátom Divald ur – hihetőleg tiltakozni fog, azonban mindegy – mégis elmondom. Azt állítom t. i., hogy az erdészegylet a magyar erdészeti irodalom megindítására is hatást gyakorolt. Mert az egylet találkozási tervül szolgált a hazában létező magyar szakférfiaknak. A szunnyadozó erők érintkezésbe hoztak, utóbb szövetkeztek, hogy az egylet helytelennek tartott irányát megváltoztassák. Ebből surlódás támadt, utóbb szakadás s önálló fellépés. Részemről meg vagyok győződve, hogy ha e körülmény nem létez, a magyar erdészeti irodalom terén kezdődött működés csak később következett be. E mozgalom vezetői Divald és Vágner urak valának. És én, ki tudom, hogy e hazánkfiak mennyit kockáztattak, ki ismerem az eszközöket, melyek visszariasztásokra s elnémitásokra használtattak, s ők a haza érdekében áldozatot is hozva kitartók valának: szent kötelességemnek tartom a közgyűlés színe előtt a szent ügy nevében nekik köszönetet mondani. Ha a magyarnak egykor önálló erdészeti szakirodalma lesz, a történet e két férfit fogja alapítójának nevezni.

Igaza van Divald Adolf barátomnak, hogy az egylet multja a gondolkozó főnek elég adatot nyújt arra, miszerint azokat egy jobb jövő előkészítésénél tanúsággal felhasználhassuk. S ez volt egyik oka, hogy a mult lepleit egy kissé hosszabban szellőztettem. Ha a régi állapot bajainak okát ismerjük, nem lesz nehéz a javítás módját s

eszközeit is kijelelni. Én egész kiterjedésben pártolom Divald Adolf ur indítványát s azon elveket, melyekhez képest az alapszabályok módosítandók.

Mert kétségtelenül áll az: hogy a hazának erdőgazdászati egyletre, mint mely az összes mivélés alatti föld egy negyedénél többnek (28%) a társadalmi téren szellemi képviselője, szüksége van, nem különben kétségtelen az is, hogy az erdőgazdászat tudományos mivélése által, az okszerűbb erdei gazdálkodás terjesztésére hatni kell.

Nézetem szerint is tehát tisztelt közgyűlés, Divald Adolf ur indítványa elfogadandó lenne.

Pártolom Divald urnak azon indítványát is, hogy nagybirtokosaink megkérettessenek, miszerint szakembereiket saját költségükön küldjék az egylet gyűléseire, kik azután a tapasztalatokról jelentést tegyenek, valamint azt is, hogy a választmány azon szakembereinek, kik azt igénybe veszik, uti költségeit a pénztárból fizesse az egylet. E kiadás sokkal gyümölcsözőbb lesz az egyletre, mint péld. azon 300 ft, mely a bécsi kiállításra küldött képviselőknak fizettetett. A magyar erdészeti irodalom pártolásában én nagy sulyt helyezek, ezt tehát az egyesület főfeladatának tekintem. Az pedig, hogy az egylet székhelye Pest legyen, valószínűs életkérdés.

Mindezekhez még egyet említeni bátorodom.

A magyar erdészegyletnek csak úgy lesz jövője, ha ahoz erdőbirtokosaink a mennyire lehet, mint alapító, vagy legalább mint évdijas tagok csatlakozni fognak, s ez az, a mi engem arra bátorít, hogy elnök ö méltóságát megkérjük, miszerint kegyeskednék a nagyobb erdőbirtokos urakat külön-külön felszólítani, hogy az alapító tagok sorába lépjenek be. Nem nagy az áldozat, mely tőlük kívántatik, az alapítvány – lehet nagyobb is – de rendesen 100 forintból áll, vagy készpénzben lefizetve, vagy 5%-kal kamatozó kötelezvényben biztosítva. Hazánk tehetős erdőbirtokosai, a hazafiságban magukat a kis Morvaország erdőbirtokosai által megelőztetni nem engedendik, kik nemcsak tagjai saját országuk ilyennemű egyletének, de azon fölül saját adakozásaikból egy erdész-tanintézetet is fentartanak.

Végre tisztelt közgyűlés, bocsánatot kérek, hogy előadásommal untattam, de az egyletnek jövődjéje lévén kérdésben, kötelességemnek tartottam azt, mi szívesen feküdt, nyíltan, tartózkodás nélkül kimondani.

„A közgyűlés ez indítványokat elvben elfogadja, a kivittel a választmányt bizván meg. Az erdőbirtokosok elnökileg

fognak felszólíttatni, hogy legyenek az egylet alapító tagjai.”

Divald Adolf ur az egyesület eddigi alapszabályainak fent közlött indítványai szellemében azok módosítását tartván szükségesnek, erre vonatkozó javaslatát a közgyűlés elé terjeszti.

Korizmics László ö nagysága azt indítványozza, hogy neveztessek egy bizottmány ki, mely Divald urnak elvben elfogadott indítványait tekintetbe vévén, az alapszabályok általa készített javaslatát tárgyalás alá vegye és a legközelebbi közgyűlésnek bemutassa.

Tisza László ö nagysága e javaslatokat még a mai gyűlésen véleményezi tárgyalás alá veendőknék, ha azok terjedelmessége megengedi.

A közgyűlés abban állapodott meg, hogy az ujon választott igazgató választmány e javaslatokat még e mai napon tárgyalás alá vegye, és az általa elfogadhatóknak ismert alapszabályokat a holnapi közgyűlésnek előterjessze.

Ezzel a gyűlés bezáratott.

Gróf Keglevich Béla m. p. elnök.

Bedő Albert m. p. titkár.

A magyar erdészeti egylet 1866. decz. 10-én Pesten a gazd. egylet „Köztelkén” tartott közgyűlésének

jegyzőkönyve.

Jelenvoltak; Gróf Keglevich Béla elnök, Wagner Károly 2-od alelnök, Lónyai Gábor, Hajós József és Szathmáry Károly tiszteletbeli tagok; Kada Mihály kir. biztos; választmányi tagok: Tisza Lajos, Piller Gedeon, Divald Adolf, Gervay Nándor, Prindl András; egyleti tagok: Balázs Árpád, Csiky Sándor, Gubody Sándor, Berzeviczy Tivadar, Hindy Árpád, Gombossy János, Loósz József, Krug József és egyleti titkár Bedő Albert.

A mult választmányi ülésről és közgyűlésről szerkesztett jegyzőkönyv felolvastatván, utóbbi némi módosítással elfogadtatik.

Elnök ö méltósága a tagokat a közlött határozatokra vonatkozható netaláni néze- teik nyilvánítására kéri fel:

Piller Gedeon ur az egyesület céljai elérhetése tekintetéből úgy véli, hogy annak feladata sikerrel működni, s hogy ezt csak azon esetben érheti el, ha általános érdeket gerjeszt, miért kívánatosnak tartja, hogy a gyűlések jegyzőkönyvei az országban létező gazdasági egyesületekkel közöltesse.

Gervay Nándor ur ezen indítványt annál is inkább osztja, mert miként a közgyűlés a választmány által mindjárt előterjesztendő alapszabályok javaslatából értesülhet a régi alapszabályok azon pontja, mely szerint

az egyesület fiókerdészeti egyletek által is működhetett volna céljai elérésére, kihatározott, s hogy ez most épen a vidéki gazdasági egyletek erdészeti szakosztályaival leendő barátságos közreműködés által érhető el:

A közgyűlés ezen indítványra nézve a f. hó 9-én tartott közgyűlésnek az egyesület pártfogására vonatkozó határozata kapcsolatában az egyesületi jegyzőkönyveknek a gazdasági egyletek részére leendő megküldetését határozza el.

Elnök ő méltósága mint a javaslatba hozott alapszabályok átvizsgálásával megbízott választmány elnöke jelenti, hogy azok pontról pontra átvizsgáltattak s a közgyűlés előtti felolvasásra Divald Adolf urat kéri fel.

A közgyűlés az új alapszabályoknak a választmány által közlött javaslatát szakaszonként és pontonként tárgyalván, egyetértő megállapodás után a következő alapszabályokat fogadta el: *(Ezen alapszabályokat, ha felsőbb helyen megerősítettek, egész terjedelmükben közleni fogjuk. Szerk.)*

Elnök ő méltósága a közgyűlést az egyesületek alapszabályainak megerősítése körül tapasztalt eljárások folytán arra kéri, mikép ez a választmányt ezen esetre hatalmazza fel, hogy a nmélt. magyar kir. Helytartótanács által netalán kívánandó módosítások megtétele iránt végérvényesen intézkedhessék, hogy a legközelebbi közgyűlés elé a választmány kész bevégzett munkát terjeszthetvén, annak alapján az egyesület további működése az új alapszabályok értelmében és annak megfelelő irányban minél előbb megindulhasson. A közgyűlés a választmánynak e jogot elnök ő méltósága és Tisza Lajos ur véleményeikkel egyetértőleg ez egy esetre megadja. Valamint Hajós József és Piller Gedeon urak indítványaival összhangzólag jegyzőkönyvileg is kimondani határozza, hogy az alapszabályok mielőbbi feljelentését és megerősítésének kieszközlését szükségesnek nyilvánítja.

A jövő évi költségvetés meghatározására jövőn a sor, a közgyűlés az igazgató választmányt bizza meg, hogy azt a megváltozott alapszabályok értelmében megállapítsa.

A közgyűlés Bérczy Károly urnak az ügyvezetés elvállalásáért s ez által egyletünknek tett szíves szolgálataért elismerő köszönetet szavaz.

A titkár felolvassa Zachar József borsodmegyei egyleti tagnak Edelenyből küldött s a községi erdők feletti hatóság felügyeletének elégtelenségéről s mulasztásairól szóló, a közgyűléshez intézett tudósítását.

E beadvány az igazgató választmányhoz áttétetik.

A mai közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére elnök ő méltóságán kívül Szathmáry Károly és Divald Adolf urak kéretnek fel.

Ezzel a közgyűlés tárgyait bevégezvén, választmányi üléssé alakult át.

Hitelesítésül: Gróf Keglevich Béla m. p.

Divald Adolf m. p.

Szathmáry Károly m. p.

A magyar erdészegylet 1866-ik évi decz. 10-én tartott választmányi ülésének jegyzőkönyve.

A közgyűlésen részt vett tagok nagyobb részének jelenlétében.

Elnök ő méltósága felhívja a választmányt, hogy határozzon az iránt, mikép a lefolyt közgyűlés jegyzőkönyve a nagymélt. magyar kir. helytartótanácsnak leendő bemutatása végett a gyűlésre kiküldve volt királyi biztosnak kézbesíttessék-e vagy pedig a nmélt. magy. kir. helytartótanácsához adassék be, s hogy az alapszabályok leendő megerősítésének kieszközlését miképen véli leghamarább elérhetőnek?

A választmány elhatározza, hogy a közgyűlés jegyzőkönyve a királyi biztosnak is kézbesíttessék, hogy a tartott tárgyalásokról kiküldői előtt annál bővebb jelentést tessen, de egyszersmind és egyidejűleg a nagymélt. magy. kir. helytartótanácsához is terjesztessék fel, kérve az egyesület nevében az abban foglalt alapszabályok változtatlan megerősítését. Valamint elnök ő méltósága is megkéretik, hogy méltóztatásuk befolyásával oda hatni, mikép irt alapszabályaink a nyert megerősítés után mielőbb beküldessenek, hogy így egyletünk remélt szebb jövője annál hamarabb elérhetővé váljék.

Miután a közgyűlés által elfogadott alapszabályok értelmében az egyesület székhelye Pozsonyból Pestre tétetik át, ennélfogva elhatározzatik a Pozsonyban bérelt egyleti helyiségnek Sz. György-napkor leendő felmondása, az e részben szükséges nyilatkozat megtétele a titkárra bízván.

Szathmáry Károly az egyesület leendő alapító tagjai számára, kik alapítványi tőkéjüket nem készpénzben szándékoznak befizetni, az általa következőleg szerkesztett alapítványi kötelezvényt hozza javaslatba:

„Alapítványi kötelezvény,

melynek erejénél fogva alólírt, mint az országos erdészeti egyesületnek ezenel önkényt nyilvánított alapító tagja kötelezem magamat az egylet alaptőkéjéhez frt. alapítványnyal magam és örökösöm nevében járulni oly formán, hogy mindaddig, mig ezen alapösszeget

önként befizetném, annak 5% kamatját minden évben január hó 1-ső napjára, az egylet pénztárába mulhatatlanul beszállgatni tartozom. Az alapítványi tőke befizetését az erdészeti egyesület csak azon esetben kívánhatja alólírottól vagy örökösöitől, ha részükről a kamatok pontos fizetése elmulasztatnék. Egyébiránt ugy a kamatok, mint a tőketartozás iránt alávetem magamat és velem együtt kötelezett örökösöimet, a legrövidebb sommás szóbeli eljárásnak és az egyesület által szabadon választandó bármely bíróságnak. Minek nagyobb hitelül jelen kötelezvényt két tanu jelenlétében sajátkezűleg aláírom.

Kelt

A választmány a kiállítandó kötelezvények irt szöveg szerinti kiállítását elfogadja, megbízván a titkárt, hogy gondoskodjék annak 500 példányban leendő kinyomatásáról s azt az egyesületi iratok közt található magyarországi erdőbirtokosok névsorával együttesen elnök ő méltóságának átsszállgáltassa, ki a választmány felkérése folytán az egylet pártolására felszólító levelek szétküldését magára vállalni sziveskedett.

Gervay Nándor ur előadja, hogy a f. év január 1-től junius 30-ig terjedő pénztári számadások kimutatását az egyesület akkori h. titkára Mack Ede ur a vizsgáló bizottmánynak csupán egy előjegyzék alakjában és azt is oly hiányosan és rendetlenül kézbesítette, hogy az kénytelen volt visszautasítani és rendesen szerkesztett okmányokkal ellátott pénztári számadás megtételét kívánni, s miután említett bizottmány kinevezése megszűnt, egy új bizottság kinevezését indítványozza:

A választmány az érintett számadások és azok igazolványainak szoros megvizsgálását jélőlvén meg, Gervay és Barta urakat a titkárral együtt annak végrehajtásával bizza meg.

Végül Zachar József egyleti tagnak a közgyűlés által a választmányhoz további intézkedés megtétele végett áttett s a községi erdők pusztítását tárgyzó tudósítására nézve a tárgy fontosságánál fogva elhatározzatik, hogy az a nmélt. magy. kir. helytartótanácsához felterjesztetvén, az egylet a közölt tudósítás valóságának megvizsgálata iránt intézzen kérést valamint azért is, hogy ha annak igazsága bebizonyulna, a visszaélések megszüntetését elrendelni méltóztatnék.

Jelen jegyzőkönyv hitelesítésével elnök ő méltóságán kívül Szathmáry Károly és Divald Adolf urak bizatnak meg.

Hitelesítésül: Gróf Keglevich Béla

Divald Adolf

Szathmáry Károly